

บทความวิจัย

เรื่อง บทบาทของประธานาธิบดีอียูมย่องบั๊กในการบริหารประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

ระหว่างปี ค.ศ. 2008-2012

โดย

นางสาว วราภา สุขท้ววงศ์

รหัสนักศึกษา 05530614

เสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรพร ภู่งศ์พันธุ์

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2556

รายวิชา 450460 การศึกษาเอกเทศ

ชื่อหัวข้อบทความวิจัย	บทบาทของประธานาธิบดีอิมฮ็องบักในการบริหารประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีระหว่างปี ค.ศ. 2008-2012
ชื่อ - นามสกุลนักศึกษา	นางสาวรภา สุขที่ววงศ์ รหัสประจำตัว 05530614
ชื่อ - นามสกุลอาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพร ภู่งศ์พันธุ์
สาขาวิชาเอก	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

บทความนี้ต้องการศึกษาบทบาทของประธานาธิบดีอิมฮ็องบักในการบริหารประเทศสาธารณรัฐเกาหลีระหว่างปี ค.ศ. 2008- 2012 จากการศึกษาพบว่า ในช่วงที่ประธานาธิบดีอิมฮ็องบักขึ้นมามีตำแหน่งประธานาธิบดี ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมีการพัฒนาในทุกด้านอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะเรื่องเศรษฐกิจที่เติบโตขึ้นอย่างมาก โดยมีคติที่ยึดถือว่า “ด้วยแรงผลักดันและความศรัทธาเราเปลี่ยนโลกได้” ผลงานที่สำคัญสำคัญได้แก่ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโต โดยการส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุตสาหกรรมวัฒนธรรม ที่ส่งผลทำให้เกิดอุตสาหกรรมด้านอื่นๆตามมาไม่ว่าจะเป็น อุตสาหกรรมความงาม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำให้ผู้คนที่ว่างงานเป็นจำนวนมากมีจำนวนลดน้อยลง อีกทั้งการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับชาติต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศญี่ปุ่น

คำสำคัญ: อิมฮ็องบัก, ประธานาธิบดีอิมฮ็องบัก

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยนับตั้งแต่ปีค.ศ. 1948 ซึ่งก่อนหน้านั้นสถานะของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ภายหลังสงครามเกาหลี (ค.ศ. 1950 – 1953) เป็นประเทศที่ยากจนที่สุดในเอเชีย แต่ภายในเวลาไม่นาน ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีสามารถเลื่อนสถานะตนเองจากประเทศโลกที่สามขึ้นสู่ประเทศโลกที่หนึ่งได้โดยปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จ คือการที่พุ่งความสนใจไปยังโลกภายนอกประเทศมากขึ้น นั่นก็คือการขยายฐานการลงทุนไปยังต่างประเทศมากขึ้น จากกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ อย่างกลุ่มแชโบล (chaebol)¹ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนจากภาครัฐ รัฐบาลได้ปรับเปลี่ยนนโยบายจากประเทศผู้รับความช่วยเหลือ เป็นประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือ ให้ความช่วยเหลือทางด้านทหารแก่ประเทศต่างๆเช่น คิมอร์ ตะวันออกเลบานอน อิรัก เป็นต้น

การที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีพัฒนาเติบโตทางด้านเศรษฐกิจมาได้ขนาดนี้ ผู้ที่มีบทบาทสำคัญคนหนึ่งในช่วงดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีนั่นก็คือ “ประธานาธิบดีอิมย็องบัก” ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมีประธานาธิบดีมาแล้ว 9 คน 16 วาระ ประธานาธิบดีคนปัจจุบันคือนางสาวปาร์คกินเฮ ประธานาธิบดีคนก่อนคือประธานาธิบดีอิมย็องบัก โดยขึ้นดำรงตำแหน่งหลังจากประธานาธิบดีโนมูฮย็อนกระโดดหน้าผาฆ่าตัวตายเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ.2008 ขณะที่ยังอายุ 62 ปีจากความอับอายที่ตัวเองถูกสอบสวนในคดีที่ภรรยาและหลานชายรับสินบน หลังจากนั้นก็มีมีการเลือกตั้ง โดยผู้ที่ชนะการเลือกตั้งในขณะนั้นคือ นายอิมย็องบัก ซึ่งมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาประเทศเกาหลีใต้จนเติบโตอย่างมากในปัจจุบัน ด้วยคิดว่า “ด้วยแรงผลักดันและความศรัทธาเราเปลี่ยนโลกได้” จึงถือได้ว่าเขาเป็นบุคคลหนึ่งในประวัติศาสตร์ที่เกาหลีต้องจารึกไว้กับผลงานต่างๆที่ได้สร้างไว้ให้กับประเทศในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี

ด้วยผลงานอันโดดเด่นต่างๆที่ได้สร้างไว้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำให้ประเทศเกาหลีมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างมาก ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา ประวัติภูมิหลังและบทบาทในการบริหารประเทศของประธานาธิบดีอิมย็องบักระหว่างปีค.ศ. 2008-2012

---

¹ Chaebol เป็นการรวมกันของกลุ่มบริษัทยักษ์ใหญ่ในเกาหลี ได้แก่ ซัมซุง (Samsung) แอลจี (LG) แดวู (Daewoo) ฮุนได (Hyundai) <http://info.gotomanager.com/news/details.aspx?id=87217#sthash.GCNORmVy.dpuf>

ผลการวิจัย

ชีวประวัติประธานาธิบดีอิมย็องบัก

ประธานาธิบดีอิมย็องบัก (ที่มา:<http://www.fan thai.com/24327.html>)

อิมย็องบักเกิดวันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1941 ที่เขตอิราโนะ เมืองโอซากา ประเทศญี่ปุ่น จากการที่ประเทศญี่ปุ่นเข้ามาปกครองเกาหลีทำให้ครอบครัวของเขาได้ย้ายไปอยู่ประเทศญี่ปุ่น พ่อชื่อว่าอิซางู ทำงานอยู่ฟาร์มปศุสัตว์ ที่ประเทศญี่ปุ่น ทำให้นายอิมย็องบักมีชื่อเป็นภาษาญี่ปุ่นว่า ลีกียะมะ อะกิฮิโระ แม่ชื่อนางแซททวอน เป็นแม่บ้านที่เคร่งในศาสนาคริสต์มาก อิมย็องบักมีพี่น้องทั้งหมด 7 คน เป็นผู้ชาย 4 คน ผู้หญิง 3 คน โดยเขาเป็นลูกคนที่ 5

หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1945 ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้เป็นเอกราชจากประเทศญี่ปุ่น ครอบครัวของเขาจึงย้ายกลับมาที่ภูมิลำเนาของตนเอง โดยกลับมามีบ้านเกิดของผู้เป็นพ่อ ที่เมืองโปฮาง จังหวัดคยองชางบก แต่หลังจากนั้นไม่นาน ได้เกิดสงครามเกาหลีขึ้น ทำให้พ่อของนายอิมย็องบักเสียชีวิตจากเหตุการณ์ ในวันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ. 1950 ทำให้ครอบครัวต้องหนีไปอาศัยอยู่ในโบสถ์ร้างแห่งหนึ่ง จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้นายอิมย็องบักต้องเริ่มทำงานตั้งแต่เล็ก ทั้งขายไม้ขีดไฟ ขายกิมบับ และเค้ก เพื่อเลี้ยงครอบครัว และแทนที่จะได้ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่เขากลับต้องเสียสละให้พี่ชายที่เป็นความหวังของครอบครัวได้เรียน แต่ด้วยความที่นายอิมย็องบักเป็นคนที่เรียนดี ครูของเขาจึงแนะนำให้ไปเรียนที่โรงเรียนพาณิชยศาสตร์ด้วยทุนตลอดการศึกษา และเรียนภาคค่ำเพื่อตอนกลางวันจะได้ทำงาน

หลังจากจบการศึกษาเขาได้สอบเข้ามหาวิทยาลัยเกาหลี ซึ่งปีนั้นมหาวิทยาลัยชั้นนำของสาธารณรัฐเกาหลี ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ชีวิตในช่วงการเรียนมหาลัยของนายอิมย็องบักก็มีความเกี่ยวข้องทางการเมือง อย่างเช่น การได้รับเลือกเป็นประธานนักศึกษา การเข้าร่วมเดินขบวนต่อต้านการสถาปนาความสัมพันธ์ระหว่างสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศญี่ปุ่น ในปีค.ศ. 1964 สมัยประธานาธิบดีปาร์คจุงฮี จากการร่วมต่อต้านในครั้งนั้นทำให้เขาถูกบันทึกประวัติไว้ หลังจากจบการศึกษา ต้องเผชิญกับปัญหาในการสมัครงาน เนื่องจากมีประวัติที่เคยร่วมการต่อต้านรัฐบาล จึงทำให้นายอิมย็องบักเขียนจดหมายถึงประธานาธิบดีปาร์คจุงฮี โดยเนื้อความในจดหมายเรียกร้องให้คนรุ่นใหม่มีโอกาสทำงาน และไม่ควรปิดกั้นบุคลากรที่จะเข้ามาเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ จากนั้นประธานาธิบดีปาร์คจุงฮีได้ส่งที่ปรึกษามาพบนายอิมย็องบัก ซึ่งทำให้เขาสามารถสมัครและได้ทำงานในบริษัทฮุนไดก่อสร้างได้ ในปี ค.ศ. 1965 หลังจากได้เป็นพนักงานในบริษัทฮุนไดก่อสร้างแล้ว งานแรกที่เขาได้รับผิดชอบคือ การสร้างทางหลวงสายนาธาิวาส-ปัตตานี ในประเทศไทย และทางหลวงสายค็ย็องบู ซึ่งเชื่อมระหว่างกรุงโซลและเมืองท่าพูซาน หลังจากร่วมงานกับบริษัทได้เป็นระยะเวลาเพียง 5 ปี ได้กลายเป็นหนึ่งในคณะกรรมการการบริหารของบริษัท และภายในเวลา 12 ปี ก็ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงสุด ผลงานที่สำคัญขณะดำรงตำแหน่งได้แก่ อยู่ซ่อมเรือและท่าเรือในอิรัก และสะพานปีนังในมาเลเซีย ความสำเร็จเหล่านี้จึงทำให้เขาได้ดูแลสายงานอื่นๆของบริษัท เช่น การผลิตรถยนต์ อุตสาหกรรมหนักและการต่อเรือ เป็นต้น การทำงานของนายอิมย็องบัก ทำให้เขาได้รับฉายาว่า “Bulldozer” แปลเป็นไทยได้ว่า “รถแทรกเตอร์” นั่นก็คือใส่เกียร์เดินหน้าตลอด ผู้มีลักษณะดังกล่าวจะไม่กลัวปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน แต่จะคำนึงถึงการทำให้เป้าหมายของงานบรรลุผล ในขณะที่นายอิมย็องบักทำงานกับบริษัทฮุนไดนั้น เขาได้สร้างความมั่งคั่งให้กับตนเอง โดยการดำเนินธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งสร้างกำไรมหาศาลจากการเก็งกำไรซื้อขายที่ดิน การติดต่อธุรกิจยังส่งผลให้มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับ อดีตนายกรัฐมนตรีนี ลีกวันยู อดีตนายกรัฐมนตรีนี มหาเธร์ โมฮัมหมัด

ประธานาธิบดี เจียงเจ๋อหมิน และอดีตประธานาธิบดี มิกาเอลกอร์บาชอฟ² เป็นต้น ชีวิตครอบครัวสมรสกับนางกิมยุนฮ็อกในปี ค.ศ. 1970 มีธิดา 3 คน บุตร 1 คน³

---

² นายกรัฐมนตรี ลีกวันยู นายคนแรกของประเทศสิงคโปร์ เป็นผู้ที่ทำให้ประเทศสิงคโปร์มีความเจริญเทียบทันประเทศอื่น นายกรัฐมนตรี มหาเธร์ โมฮัมหมัดอดีตนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยของประเทศไทย นายกรัฐมนตรี ประธานาธิบดี เจียงเจ๋อหมินอดีตประธานาธิบดีของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ประธานาธิบดี มิกาเอลกอร์บาชอฟเป็นอดีตประธานาธิบดีและรัฐบุรุษแห่งสหภาพโซเวียต

หลังจากประสบความสำเร็จในด้านธุรกิจแล้ว นายอิมย็องบักได้เริ่มก้าวสู่เวทีการเมือง โดยการลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งสมาชิกสมัชชาแห่งชาติและได้รับการเลือกตั้งสองสมัย ในปีค.ศ.1992-1996 และค.ศ. 1996-1998 ต่อมาได้ลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งผู้ว่ากรมมหานครโซล ซึ่งได้รับชัยชนะและได้ดำรงตำแหน่งในปีค.ศ. 2002-2006 ด้วยความที่กรุงโซลเป็นมหานครที่เป็นศูนย์กลาง ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา ทำให้เกิดการอพยพเข้ามาในเมืองเป็นจำนวนมาก ส่งผลต่อสภาพแวดล้อม ปัญหาการจราจร แหล่งเสื่อมโทรม อากาศเป็นพิษ และน้ำเน่าเสียเป็นต้น ในการหาเสียงนายอิมย็องบักจึงประกาศว่าจะสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของกรุงโซลให้น่าอยู่ จัดระบบการคมนาคมขนส่งใหม่ และนำรถเมล์ด่วนไร้มลพิษมาใช้ และรื้อทางยกระดับปรับปรุงชุดลอกคลองของกเขซอนที่เน่าเสียให้ดีขึ้น การที่เขาสามารถปรับปรุงสภาพคลองของกเขซอน จนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศจวบจนทุกวันนี้ ปรับปรุงสวนสาธารณะและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งแก้ปัญหาการจราจรได้ ถือเป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงฝีมือและการเอาใจจริงเอาใจกับการทำงานของนายอิมย็องบัก

คลองของกเขซอนในอดีต

คลองของกเขซอนในปัจจุบัน

(ที่มา:<http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=calalily&month=18052013&group=26&gblog=26>)

³ ดำรงค์ สุานดี, เหตุเกิดที่ประเทศเกาหลีใต้กับไทย: ความเหมือนและความแตกต่าง (กรุงเทพฯ: ศูนย์เกาหลีศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2009), 2-4

เมื่อวาระการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีกรุงโซลสิ้นสุดลง เขาได้ก้าวขึ้นมาเล่นการเมืองระดับชาติ โดยการเป็นตัวแทนของพรรคแกรนด์เนชั่นแนล หรือพรรคฮันนารา ซึ่งมีสมาชิกพรรคคนสำคัญอีกคนหนึ่งคือ ปาร์คกึนเฮบุตรสาวอดีตนายกรัฐมนตรีปาร์คจุงฮี แต่ในการลงเสียงเพื่อคัดเลือกตัวแทนของพรรค นายอิมย็องบัก ได้รับคะแนนมากกว่าเพียงไม่กี่คะแนน จึงได้เป็นตัวแทนของพรรคไปลงสมัครรับเลือกตั้งประธานาธิบดี ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีคนที่ 17 ของประเทศ ในบรรดาผู้สมัคร 12 คน นอกเหนือจากนายอิมย็องบักแล้วยังมี ผู้สมัครคนสำคัญอีก 2 คน ได้แก่ นายชองดงยอง ของพรรคแนวร่วมประชาธิปไตยใหม่ และอีฮเวซาง เป็นผู้สมัครอิสระ เคยลงสมัครรับเลือกตั้งมาแล้วถึง 2 ครั้ง แต่ก็ต้องพ่ายแพ้ให้กับอดีตนายกรัฐมนตรีคิมแดจุงและ โนมูฮย็อน ในที่สุดผลการเลือกตั้งประธานาธิบดี ในวันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 2007 ปรากฏว่านายอิมย็องบักได้รับ ชัยชนะ ด้วยคะแนนเสียงร้อยละ 48.6 ของยงดองร้อยละ 26.2 และอีฮเวซางร้อยละ 15.1 นายอิมย็องบักจึงได้ ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 17 ของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี⁴

สถานการณ์ภายในประเทศก่อนนายอิมย็องบักขึ้นดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี

สถานการณ์ทางการเมืองช่วงพัฒนาประชาธิปไตย ค.ศ. 1987

หากย้อนไปในช่วงที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลียังไม่เป็นระบอบประชาธิปไตย จะเห็นได้ว่าการเรียกร้องประชาธิปไตยจากประชาชนอย่างมาก แต่ผู้นำทางการเมืองก็ได้ปราบปรามกลุ่มเรียกร้องประชาธิปไตยอย่างรุนแรง แม้ว่าภายหลังสงครามเกาหลีแทนที่ประเทศจะปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอำนาจการปกครองกลับตกไปอยู่ในมือเผด็จการทหารของนายพลปาร์คจุงฮี ภายหลังจากที่นายพลปาร์คจุงฮีถูกลอบสังหาร นายพลช็อนคฺยวันหัวหน้าหน่วยสืบราชการลับของกองทัพก็ ได้ร่วมมือกับนายพลโนแทอู เข้ายึดอำนาจ จึงเกิด กลุ่มเรียกร้องโดยขบวนการประชาธิปไตย เรียกว่าขบวนการเรียกร้องประชาธิปไตยอันนิยม รัฐบาลได้สั่งการให้ทหารปราบ ประชาชน แต่ที่เมืองควังจูประชาชนและนักศึกษาร่วมมือกันต่อต้านกองทัพ ถือเป็นกรณีเรียกร้องครั้งใหญ่ที่สุดในวันที่ 18 พฤษภาคม ค.ศ. 1980 เรียกว่าขบวนการเรียกร้องประชาธิปไตยควังจู⁵ ส่งผลให้ประชาชนเสียชีวิต 165 คน ทหาร 22 คน และตำรวจ 4 คน มีผู้บาดเจ็บเป็นประชาชน 127 คน ทหาร 109 คน ตำรวจ 144 คน

⁴ ดำรง ฐานดี, เหตุเกิดที่ประเทศเกาหลีใต้กับไทย:ความเหมือนและความแตกต่าง, 7-8.

⁵ ขบวนการเรียกร้องประชาธิปไตยควังจู <http://topicstock.pantip.com/rajdumnern/topicstock/2009/06/P7956544/>

จากเหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมีการพัฒนาประชาธิปไตยเป็นไปอย่างมั่นคงและไม่กลับไปเป็นแบบอำนาจนิยมอีก

ขบวนการเรียกร้องประชาธิปไตยในคังจู

(ที่มา:<http://topicstock.pantip.com/rajdumnern/topicstock/2009/06/P7956544/P7956544.html>)

มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในปี ค.ศ. 1987 รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง และตรวจสอบการบริหารงานของรัฐ เห็นได้จากประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง โดยมีวาระอยู่ในตำแหน่งได้สมัยเดียว 1 สมัย มีระยะเวลา 5 ปี ดังนั้นอิทธิพลของผู้นำจึงไม่เป็นผลต่อการรณรงค์หาเสียง นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญที่ได้รับการแก้ไข ยังได้ยกเลิกอำนาจการยุบสภาของประธานาธิบดี และให้รัฐสภามีอำนาจหน้าที่ดูแลและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล รวมทั้งระบุว่ากองทัพต้องวางตัวเป็นกลางทางการเมือง ต่อมาในปี ค.ศ. 1995 เกิดพรรคการเมืองขึ้น 3 พรรค ได้แก่ Democratic Justice Party-DJPreunification, Democratic Party-RDP และ New Korean Party-NKP

สถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ

สถานการณ์ก่อนการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งที่ 17 สภาพเศรษฐกิจมีความถดถอยเนื่องจากหนี้ IMF ตั้งแต่ในปี ค.ศ. 1997 ประกอบกับความเชื่อมั่นของนักลงทุนจากนโยบายที่ไม่เป็นมิตรกับผู้ประกอบการ⁶ ทั่วๆที่พวกเขาเป็นตัวแปรสำคัญในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพให้แก่รัฐ ขณะที่รัฐมุ่งแต่ช่วยเหลือคนยากไร้และสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็กไม่ให้การสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมทำให้ความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศถดถอยลงไปมากเพราะรัฐบาลใช้จ่ายงบประมาณไปกับนโยบายประชานิยม⁷ เงินคงคลังแทบไม่เหลือจึงเกิดการวิพากษ์วิจารณ์ความล้มเหลวของนโยบายให้บรรลุผลดังที่ตั้งไว้ของรัฐบาลภายใต้การนำของนายคิมแดจุง(ค.ศ.1998-2003) และ โรห์มูฮย็อน (ค.ศ. 2003-2008) ในช่วงเวลานี้จึงเรียกกันว่า ช่วง 10 ปีที่ขาดหายไป (lost decade)⁸ ดังนั้นประชาชนจึงต้องการทางเลือกใหม่ที่จะกอบกู้ประเทศให้กลับมามีชื่อเสียงและโดดเด่นดังกับสมญานามว่า “มหัศจรรย์แห่งแม่น้ำฮัน” (Miracle of Han river)⁹

สถานการณ์การเมืองภายในพรรค

การเมืองภายในพรรคแกรนด์เนชั่นแนล¹⁰ แม้ว่านายอิมย็องบักจะได้รับเลือกเป็นตัวแทนของพรรคในการสมัครลงเลือกตั้งแล้วก็ตาม เรื่องราวความขัดแย้งภายในพรรคก็ยังมี จากผู้สนับสนุนนางปาร์คกึนเฮ หนึ่งในสมาชิกพรรค ซึ่งเป็นลูกสาวของอดีตประธานาธิบดีปาร์คจุงฮี นายอิมย็องบักยังคงกลัวว่าฝ่ายของปาร์คกึนเฮจะไม่สนับสนุนเขาไปตลอด อีกทั้งอุปสรรคของนายอิมย็องบักคือ มีข่าวเกี่ยวกับความไม่โปร่งใสของนายอิมย็องบักในช่วงหาเสียงเลือกตั้งนี้ นายอิมย็องบักได้เคยเปิดบริษัทเงินทุนหลายบริษัท โดยให้บริการทาง

⁶ นโยบายไม่เป็นมิตรกับผู้ประกอบการ คือการไม่ให้การสนับสนุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ นักลงทุนต่างชาติ

⁷ นโยบายประชานิยม คือการนำเงินแจกจ่ายให้แก่ผู้ยากไร้เสมือนรัฐบาลในระบบคอมมิวนิสต์

⁸ ช่วง 10 ปีที่หายไป หรือ (lost decade) คือช่วงที่ประธานาธิบดีคิมแดจุง และโรห์มูฮย็อน (ค.ศ. 1998-2008) ดำรงตำแหน่งในการบริหารประเทศ เป็นช่วงที่เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ

⁹ ดำรง สุานดี, เหตุเกิดที่ประเทศเกาหลีใต้กับไทย: ความเหมือนและความแตกต่าง, 5-6.

¹⁰ พรรคแกรนด์เนชั่นแนลพรรค Grand National Party หรือ GNP เป็นการรวมตัวของพรรค NKP กับพรรค New Party by the People ก่อตั้งในเดือนธันวาคม ปีค.ศ. 1997

อิเล็กทรอนิกส์ และตั้งธนาคาร LIKE ขึ้นแต่ล้มละลายทำให้นักลงทุนราว 5,500 คนสูญเสียทรัพย์สินไปจำนวนมากในปี ค.ศ.1999 แต่ในต้นปี ค.ศ. 2007 นายอิมย็องบักได้ออกมาประกาศว่าหากตนมีความผิดจริง จะลาออกจากการแข่งขันทั้งหมด แต่ในที่สุด อัยการสูงสุดได้ระบุว่า ไม่พบหลักฐานใดตามที่กล่าวหาไว้ เขาจึงได้ลงสมัครเลือกตั้งประธานาธิบดีต่อไป

นโยบายในการหาเสียงของนายอิมย็องบัก

นโยบายในการหาเสียง พรรคแกรนด์เนชั่นนำใช้นโยบายหาเสียงโดยยึดหลักอนุรักษนิยม มีชื่อว่า Global Koreaตามนโยบาย 747 กล่าวคือจะทำให้ประเทศมีความเติบโตทางเศรษฐกิจร้อยละ 7 ต่อปี เพิ่มรายได้ต่อหัวเป็น 40,000 เหรียญต่อคนต่อปี และจะยกระดับประเทศสาธารณรัฐเกาหลีให้เป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับที่ 7 ของโลก อีกทั้งนายอิมย็องบักได้เสนอโครงการขนาดใหญ่คือการขุดคลองเพื่อการสัญจรทางน้ำระหว่างเมืองพูซาน-กรุงโซล เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ พร้อมกับสปริตที่ว่า “ด้วยแรงผลักดันและความศรัทธาเราเปลี่ยนโลกได้” มาใช้อย่างจริงจัง นายอิมย็องบักเน้นเป้าหมายที่จะทำให้เศรษฐกิจเติบโตและการลดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนซึ่งเป็นปัญหาของประเทศมานาน นอกจากนี้ยังมีนโยบายต่างๆดังนี้¹¹

1. ลดภาษีนิติบุคคล จากร้อยละ 25 เป็นร้อยละ 10
2. สร้างเมืองวิทยาศาสตร์ทางการค้า
3. ลดขนาดของรัฐบาลกลาง โดยลดจำนวนข้าราชการลง 60,000 ตำแหน่ง แต่เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของภาครัฐเพื่อส่งเสริมและบริการภาคเอกชนและประชาชนอย่างทั่วถึง
4. ขยายชนชั้นกลางด้วยการเน้นให้คนสร้างธุรกิจส่วนตัว ส่งเสริมธุรกิจขนาดเล็กและกลางให้มากขึ้น
5. จะเร่งรัดการพัฒนาเศรษฐกิจให้ตามทันประเทศญี่ปุ่นภายใน 10 ปี

¹¹ ดำรง ฐานดี, จากอนุรักษนิยมแบบดั้งเดิมมาเป็นอนุรักษนิยมแบบบักกินเฮ : กรณีศึกษาประเทศเกาหลีใต้

ในที่สุดผลการเลือกตั้งในวันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 2007 ภายหลังจากการนับคะแนน ปรากฏว่านายอิมย็องบักได้รับคะแนนเสียงอย่างท่วมท้น ทำให้เขาได้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 10 สมัยที่ 17 ของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

บทบาทและผลงานของประธานาธิบดีอิมย็องบัก

ประธานาธิบดีคนที่ 10 ของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ให้คำมั่นผ่านสื่อครั้งแรกหลังชนะการเลือกตั้งว่าจะผลักดันนโยบายที่ใช้ในการหาเสียงอย่างจริงจังเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ และเกลี้ยกล่อมให้เกาหลีเหนือปลดอาวุธนิวเคลียร์ พร้อมทั้งปรับปรุงด้านสิทธิมนุษยชน

ด้านเศรษฐกิจ

ประธานาธิบดีอิมย็องบักถือได้ว่าเป็นประธานาธิบดีคนแรกของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีที่เป็นนักธุรกิจมาก่อน บทบาทและผลงานของเขาจึงเน้นการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ตั้งแต่ต้นนโยบายในการหาเสียงเลือกตั้ง จนกระทั่งขณะดำรงตำแหน่ง

1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรม

อุตสาหกรรมวัฒนธรรม มีการส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมด้านละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ นักร้อง นักแสดง ก่อให้เกิดเป็นกระแสเกาหลี (Korean wave)¹² ไปทั่วเอเชียและทั่วโลก รัฐบาลส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมโดยการก่อตั้ง Korea Culture and Content Agency (KOCCA) เพื่อสนับสนุนทุกอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเกาหลี ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ วิทยุ ละคร แอนิเมชันเกมส์ ดนตรี ศิลปะ ฯลฯ ที่ผ่านมา KOCCA เน้นพัฒนากลยุทธ์การถ่ายทอด “เนื้อหาความเป็นเกาหลี” (Korea Content) ออกสู่เวทีสากล พร้อมกันนั้นก็พัฒนาความร่วมมือกับนานาชาติ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านธุรกิจวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมของประเทศตน ต่อมาจึงเกิดการส่งเสริมทางด้านความงามด้วย ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง และการศัลยกรรม ความสำเร็จจากอุตสาหกรรมประเภทนี้ นอกจากจะสร้าง

¹² กระแสเกาหลี (Korean wave) หรือที่รู้จักกันอีกนามหนึ่งว่า “Hallyu” เป็นศัพท์ที่ตั้งขึ้นโดยนักหนังสือพิมพ์ชาวจีน หมายความว่าถึงกระแสนิยมของค่านิยมเกาหลีที่ค่อยๆ คืบคลานมายังภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่ข้ามพหุวัฒนธรรมทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคมของชาติมหาอำนาจ เช่น สหรัฐอเมริกา ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ในโลกยุคดิจิทัล http://www.etatjournal.com/upload/239/3_Korean_Wave.pdf

ภาพลักษณ์ของชาติ ยังนำไปสู่การขยายตัวของตลาดส่งออกของสินค้าเกาหลีไปทั่วโลก นโยบายนี้ส่งผลให้เรื่องของวัฒนธรรมกลายเป็นรูปธรรมสินค้าที่มีมูลค่ามหาศาลและมีความสำคัญที่สุดในประเทศขณะนี้นอกจากนั้นรัฐบาลยังประมาณการว่าในปีค.ศ. 2030 ประเทศเกาหลีจะสามารถส่งออกสินค้าทางวัฒนธรรมได้เป็นมูลค่าสูงถึง 13,761 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพียงอย่างเดียว¹³

การส่งออก ถือเป็นภาคส่วนสำคัญที่นำการเติบโตของประเทศคือ การส่งออกซึ่งมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยที่ 13.52 ด้านสินค้าที่ผลิต ยังคงรักษาตลาดในต่างประเทศอยู่ต่อไป ไม่ว่าจะเป็นสินค้าที่สามารถเอาชนะคู่แข่งในด้านได้อย่าง โทรศัพท์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และโทรศัพท์มือถือ จากความมุ่งมั่นและความเป็นชาตินิยมจะไม่ทำให้ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีสูญเสียสถานะที่เป็นที่ยอมรับ ไม่ว่าจะเป็นประเทศผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้ารายใหญ่อันดับหนึ่งของโลก ประเทศผู้ต่อเรือใหญ่อันดับสองหรือประเทศผู้ผลิตเซมิคอนดักเตอร์ใหญ่อันดับที่สองของโลก บริษัทที่ส่งออกชั้นนำของประเทศได้แก่ Samsung LG Hyundai SK เป็นต้น

ในขณะเดียวกันก็เพิ่มอุปสงค์ภายในประเทศให้สอดคล้องกับการเติบโตของอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสร้างเครื่องจักรใหม่ทางเศรษฐกิจเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน เช่น เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรืออุตสาหกรรมสีเขียว¹⁴

2. เปิดโอกาสในการลงทุนอย่างเสรี

ประธานาธิบดีอิมย็องบักจึงให้ความสำคัญอันดับแรกกับการเติบโตทางเศรษฐกิจเช่นเดียวกับสมัยของประธานาธิบดีปาร์คจุงฮี หากแต่ว่าประธานาธิบดีปาร์คจุงฮีมีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และเคมีแม้จะทำให้ประเทศมีเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างรวดเร็วแต่กลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่อย่างเซโบลได้ครอบงำภาคธุรกิจของประเทศทั้งหมดจึงเกิดการจัดสรรทรัพยากรอย่างไม่เป็นธรรม เกิดการทุจริตระหว่างผู้มีอำนาจทางการเมืองกับกลุ่มธุรกิจ ดังนั้นประธานาธิบดีอิมย็องบักจึงต้องให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วนในการพัฒนาเศรษฐกิจ ก่อนจะเข้าดำรงตำแหน่งเขาได้ระบุถึงมาตรการที่จะนำมาใช้ในช่วงการบริหารประเทศคือ การลดภาษีให้แก่ภาค

¹³ ดำรง ฐานดี, พัฒนาการทางการเมืองของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี(กรุงเทพฯ:ศูนย์เกาหลีศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2013), 52.

¹⁴ อุตสาหกรรมเขียว คือการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ไม่ทำลายหรือก่อให้เกิดมลภาวะ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเป็นแนวทางการพัฒนาประเทศไปสู่ New Country <http://www.siamrath.co.th/web/?q=green-growth-%E0%B8%AA%E0%B9%84%E0%B8%95%E0%B8%A5%E0%B9%8C%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B5>

ธุรกิจ การลดกฎระเบียบต่างๆเพื่อให้ระบบเศรษฐกิจเสรีมากขึ้น เป็นการเปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนอย่างเสรี นโยบายนี้ยังเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิรูปทางอุตสาหกรรมภายในประเทศอีกทางหนึ่งด้วย โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่ภาครัฐบาลให้การคุ้มครอง เช่น อุตสาหกรรมยาและผลิตภัณฑ์ และบริการทางกฎหมาย เป็นต้น หลักเกณฑ์ในการจัดทำความตกลงการค้าเสรีของเกาหลีใต้ สรุปได้ดังนี้

1. จัดทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศหรือกลุ่มเศรษฐกิจขนาดใหญ่ และประเทศเศรษฐกิจใหม่
2. จัดทำความตกลงการค้าเสรีที่มีความครอบคลุมในทุกด้านและมีอัตราเปิดตลาดสูง
3. จัดทำความตกลงการค้าเสรีพร้อมกันหลายประเทศในกรณีจำเป็น
4. จัดทำความตกลงการค้าเสรีโดยความเห็นชอบร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน

3. ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ในส่วนของการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวของประเทศเกาหลีเจริญเติบโตได้ขนาดนี้เป็นเพราะ การเป็นที่นิยมของวัฒนธรรมเกาหลีโดยเฉพาะในตลาดเอเชียและตลาดโลกรัฐบาลจึงมีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่งภายในประเทศการขยายตลาดและการเจริญเติบโตของสายการบิน Low Cost สุดท้ายคือความล้ำหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งรัฐบาลจริงจังกับการเลื่อนขั้นการเดินทางให้ก้าวล้ำขึ้นไปอีก ด้วยสนามบินที่ทันสมัย ถนนและสายรถไฟ ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้จะมีผลกับการเดินทางเข้า-ออก ประเทศเกาหลีและเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และได้รับประสบการณ์ที่ดีจากการไปเยือนประเทศเกาหลีรัฐบาลพยายามส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการชักชวนคนต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในเกาหลีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะช่วยให้ประเทศมีอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงขึ้น อีกทั้งเป็นการเผยแพร่สินค้าของเกาหลีสู่ตลาดโลกด้วย จัดตั้งองค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยว (อสท.) หรือ Korea Tourism Organization (KTO) เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ข่าวสารกิจกรรม งาน เทศกาลต่างๆที่เกิดขึ้นในประเทศ สาธารณรัฐเกาหลี อีกทั้งมีการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมต่างๆ การท่องเที่ยวตามรอยละคร การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรมเกาหลี เช่น การทำกิมจิ เป็นต้น

4. การสร้างงาน

แผนการลงทุนขนาดใหญ่ของประธานาธิบดีอิมย็องบัก คือการขุดคลองเชื่อมระหว่างเมืองพูซานและกรุงโซลหรือ Korean Grand Canal¹⁵ โดยโครงการนี้ต้องขุดคลอง ขยายและขุดลอกแม่น้ำ แก๊วโชซานทำอุโมงค์ลอดภูเขา ทำเขื่อน ทำฝายมากมาย ก่อประโยชน์ในด้านการลดต้นทุนการขนส่ง การบริหารน้ำ เนื่องจากเวลาฝนตกหนักจะเกิดน้ำท่วม ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวขยายตัวมากขึ้นเพื่อกระตุ้นการลงทุน อีกทั้งจะเกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมาก และโครงการนี้เองจะทำให้ประเทศประสบความสำเร็จตามเป้าหมายเศรษฐกิจที่วางไว้ คือนโยบาย 747 ทำให้ประเทศมีความเติบโตทางเศรษฐกิจร้อยละ 7 ต่อปี เพิ่มรายได้ต่อหัวเป็น 40,000 เหรียญต่อคนต่อปี และจะยกระดับประเทศสาธารณรัฐเกาหลีให้เป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับที่ 7 ของโลกแต่ว่ามีนักวิชาการมากมายได้ออกมาคัดค้าน พร้อมเหตุผลที่ว่าเป็นการใช้งบประมาณที่มาก และไม่ได้จะทำให้แม่น้ำได้รับการฟื้นฟูแต่จะทำให้แม่น้ำมีสภาพที่แย่งมากกว่า ในที่สุดโครงการนี้จึงต้องยุติลง

ด้านการเมือง

1. การเมืองภายใน

หลังจากได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี ประธานาธิบดีอิมย็องบักได้กล่าวไว้ว่า จะบริหารประเทศเหมือนกับรูปแบบการบริหารธุรกิจ โดยคำนึงถึงหลักประสิทธิภาพ และความคล่องตัวในการบริหารงาน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ตามที่เค้าได้หาเสียงไว้คือนโยบายที่ว่า จะลดขนาดของรัฐบาลกลางโดยลดจำนวนข้าราชการลง 60,000 ตำแหน่ง แต่เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของภาครัฐเพื่อส่งเสริมและบริการภาคเอกชนและประชาชนอย่างทั่วถึง แต่ประธานาธิบดีอิมย็องบักได้ลดจำนวนข้าราชการลง 7,000 ตำแหน่ง พนักงานส่วนราชการที่มีสัญญาจ้างอีก 1,450 ตำแหน่ง ยุบรวมกระทรวงจาก 18 กระทรวงเหลือ 13 กระทรวง โดยกระทรวงที่ถูกยุบรวมได้แก่ กระทรวงข่าวสารและการสื่อสาร กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงครอบครัวและความเท่าเทียมกันทางเพศ กระทรวงประมงและกิจการทางทะเล และกระทรวงกิจการ

---

¹⁵ Korean Grand Canal หรือโครงการ "4 แม่น้ำ" เป็นการต้องการเชื่อมแม่น้ำสายหลักที่สำคัญ 4 สายในประเทศเกาหลี คือ แม่น้ำฮัน แม่น้ำกีม แม่น้ำนังดง และแม่น้ำยองชัน

รวมชาติ นอกจากนี้ยังรวบรวมหน่วยงานที่เทียบเท่ากระทรวงอีก 2 หน่วยงาน ยุบตำแหน่งผู้ช่วยนายกรัฐมนตรี และแปรรูปหน่วยงานบางแห่งให้เป็นการบริหารในรูปแบบบริษัท เจตนารมณ์ที่ชัดเจนของประธานาธิบดีอิมย็องบัก นั่นคือ ต้องการให้การบริหารงานของภาครัฐเป็นปัจจัยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีภาคเอกชนเป็นตัวขับเคลื่อน¹⁶

2. การต่างประเทศ

มีความต้องการที่จะเชื่อมความสัมพันธ์กระชับความร่วมมือกับสหรัฐอเมริกาและประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียให้มีความแน่นแฟ้นมากขึ้น ส่งเสริมบทบาทของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีในเวทีระหว่างประเทศให้โดดเด่นมากขึ้น โดยเป้าหมายตั้งอยู่บนกรอบพื้นฐานของการดำเนินนโยบาย 7 ประการ คือ ประการแรก กระตุ้นให้เกาหลีเหนือยุติโครงการนิวเคลียร์และเปิดประตูสู่โลกภายนอก ประการที่สอง การดำเนินนโยบายทางการทูตต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานด้านผลประโยชน์ของชาติมากกว่าเน้นอุดมการณ์ ประการที่สามกระชับความร่วมมือกับสหรัฐอเมริกาให้แน่นแฟ้นเพื่อเกื้อหนุนด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงให้กับสาธารณรัฐเกาหลี ประการที่สี่ การดำเนินวิถีทางการทูตเอเชีย โดยกระชับความสัมพันธ์กับ ญี่ปุ่น จีน รัสเซียและอินเดียให้มากขึ้น เพิ่มความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์และประเทศในเอเชียกลาง เพื่อเป็นการเริ่มต้นความยิ่งใหญ่ของเอเชีย ประการที่ห้า นโยบายต่างประเทศต้องสนับสนุนต่อความเป็นอยู่ดีของประชาคมโลก เพิ่มความช่วยเหลือให้แก่ประเทศต่างๆมากขึ้น สำหรับรูปแบบการให้ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาส่วนใหญ่เน้นทางด้านสังคม ได้แก่ การศึกษา สาธารณสุข การพัฒนาชนบท และการถ่ายทอดเทคโนโลยี ประการที่หก นโยบายด้านพลังงาน เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่ระดับแนวหน้า จึงจำเป็นต้องมีพลังงานอย่างเพียงพอ ดังนั้นความร่วมมือด้านพลังงานระหว่างประเทศจึงเป็นเรื่องที่จำเป็น และประการสุดท้าย การก้าวสู่ประชาคมมหาอำนาจทางวัฒนธรรม ผลความสำเร็จเกินความคาดหมายจาก “ กระแสเกาหลี (Korean wave) ” วัฒนธรรมเกาหลีสามารถเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก หากพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่านโยบายการต่างประเทศของประธานาธิบดีอิมย็องบักมีความแตกต่างจากนโยบายของรัฐบาลในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะการรื้อฟื้นความใกล้ชิดกับสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น

¹⁶ วิเชียร อินทะสี, ประธานาธิบดีอิมย็องบักกับทิศทางของเกาหลีใต้ในกระแสความพยายามก้าวสู่การเป็นประเทศ

ความสัมพันธ์กับสหรัฐอเมริกา ก่อนการเยือนสหรัฐอเมริกา ในเดือนเมษายน ค.ศ. 2008 ประธานาธิบดีอิมฮ็องบักได้ประกาศที่จะยกเลิกมาตรการห้ามนำเข้าเนื้อวัวจากสหรัฐอเมริกาหลังจากสาธารณรัฐเกาหลีได้ดำเนินมาตรการนี้มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2003 เนื่องจากปัญหาโรควัวบ้าซึ่งการตัดสินใจครั้งนี้ของประธานาธิบดีอิมฮ็องบักก่อให้เกิดการประท้วงอย่างรุนแรงจากประชาชน ส่งผลให้คะแนนนิยมที่มีต่อเขาคตกลงอย่างมาก ถึงแม้จะออกมากล่าวขอโทษต่อประชาชนถึง ๒ ครั้ง

เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน ค.ศ. 2009 เกาหลีใต้ให้การต้อนรับการเยือนอย่างเป็นทางการของนายบารัคโอบามา ประธานาธิบดีสหรัฐ โดยทั้งสองฝ่ายได้หารือในประเด็นต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหานิวเคลียร์เกาหลีเหนือและข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างสองประเทศ

ความสัมพันธ์กับประเทศญี่ปุ่น ผลจากการที่สาธารณรัฐเกาหลีเคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศญี่ปุ่น ถึงแม้ภายหลังจะได้เป็นอิสรภาพแล้วก็ตาม ยังไม่เคยมีจกพรรคญี่ปุ่นเสด็จมาเยือนสาธารณรัฐเกาหลีเลย ประธานาธิบดีอิมฮ็องบักจึงให้สัมภาษณ์แก่สื่อประเทศญี่ปุ่นว่า ตนมีความยินดีที่จะต้อนรับหากจกพรรคญี่ปุ่นจะมาเยือนประเทศ และท่าทีของนายกรัฐมนตรีฟูกูดาของญี่ปุ่นเองก็ตอบรับที่จะปรับปรุงความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน

สำหรับนโยบายการต่างประเทศที่เกี่ยวกับเกาหลีเหนือ นั้น ประธานาธิบดีอิมฮ็องบักใช้นโยบายไม่แข็งด้านเศรษฐกิจกับเกาหลีเหนือ โดยประกาศที่จะให้การสนับสนุนทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่แก่เกาหลีเหนือ หลังจากเกาหลีเหนือยกเลิกการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์แล้วเท่านั้น ซึ่งเป็นมาตรการที่แข็งแกร่งกว่านโยบาย Sunshine Policy¹⁷ของอดีตประธานาธิบดีคิมแดจุงและอดีตประธานาธิบดีโรมูฮย็อน¹⁸

ด้านการทหาร

มีการส่งทหารติดอาวุธไปปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศ เพื่อการรักษาสันติภาพ ภายใต้การดำเนินการของสหประชาชาติ โดยที่แรกคือ ดิมอร์ตะวันออก ต่อมาในดินแดนอังโกลา ซาฮาราตะวันตก และเลบานอน

¹⁷ นโยบาย Sunshine Policy เป็นนโยบายที่เสริมสร้างความสัมพันธ์กับเกาหลีเหนือ เกิดขึ้นเมื่อสมัยประธานาธิบดี คิมแดจุง

¹⁸ วิเชียร อินทะสี, ประธานาธิบดีอิมฮ็องบักกับทิศทางของเกาหลีใต้ในกระแสความพยายามก้าวสู่การเป็นประเทศ

ในช่วงที่สหรัฐอเมริกาเข้าไปปฏิบัติการทางทหารในอิรัก สาธารณรัฐเกาหลีก็ได้ส่งทหารเข้าไปฟื้นฟูพื้นที่บางส่วน และช่วยเหลือด้านการแพทย์อีกด้วย ปฏิบัติการกักตุนการหยุดยั้งในไลบีเรีย ซูดาน คจิบูติ จอร์เจีย อินเดียและปากีสถาน เป็นต้น

ด้านการศึกษา

รัฐบาลของประธานาธิบดีอิมฮ็องบัก ได้ก่อตั้งมูลนิธิการศึกษาแห่งชาติที่บริการและให้คำปรึกษาเรื่องให้กู้เงินแก่นักเรียน และมีแผนในการจ่ายเงินกู้คืนที่หลังได้ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่พยายามหาเงินจ่ายค่าเล่าเรียน อีกทั้งแต่งตั้งโรงเรียนมัธยมในเขตชนบท 82 แห่ง เพื่อเป็นโรงเรียนตัวอย่าง และได้โอนเงินเป็นจำนวนทั้งสิ้น 317 ล้านล้านวอน โดยให้โรงเรียนละ 3.8 ล้านล้านวอนโดยเฉลี่ย และมีแผนที่จะให้เยาวชนที่เป็นลูกครึ่งเกาหลีอเมริกัน รวมตัวกันในการโปรโมทการศึกษาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนสาธารณะในเขตชนบท เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาประธานาธิบดีอิมฮ็องบักได้เสนอที่จะปฏิรูปการศึกษาภายในประเทศ เพื่อพัฒนาศักยภาพการแข่งขันระหว่างประเทศ โดยเสนอที่จะให้จัดการศึกษาภาคบังคับเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด แต่ทว่าได้รับการคัดค้านจากประชาชนและอาจารย์ จนต้องเลิกสัมนโยบายดังกล่าวไป

พัฒนาเมืองเซจง¹⁹ ให้เป็นศูนย์กลางแห่งการศึกษา วิทยาศาสตร์ และธุรกิจ ตามนโยบายที่ได้ใช้ในการหาเสียง แทนที่ความคิดของประธานาธิบดี โนห์มูฮ็อนที่จะทำเมืองนี้ให้เป็นศูนย์กลางของการบริหารงานในภาครัฐ ขณะนี้เมืองอยู่ในระหว่างก่อสร้างขั้นแรก ซึ่งรัฐบาลประเมินว่า ปัจจุบันมีประชากรแล้ว 120,000 คน และคาดว่าจะเพิ่มเป็น 150,000 คน ภายในปี 2015 เป็น 300,000 คน ในปี 2020 และ 500,000 คนในปี 2030 โดยคาดว่าจะเศรษฐกิจจะเติบโตอย่างมั่นคงต่อเนื่อง

---

¹⁹ เมืองเซจง อยู่ห่างจากกรุงโซลไปทางใต้ 120 กิโลเมตร ใกล้กับเมืองแดจอน โดยตั้งชื่อ เป็นเกียรติแก่พระเจ้าเซจงมหาราช บิดาแห่งอักษรเกาหลี

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%8B%E0%B8%88%E0%B8%87>

สรุป

จากนโยบายต่างๆที่ประธานาธิบดีอิมยองบักนำเสนอมา เป้าหมายส่วนใหญ่มักเน้นไปที่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นหลัก โดยเฉพาะวิสัยทัศน์ 747 หากพิจารณาผลงานของเขาตั้งแต่เป็นผู้บริหารสูงสุดของกลุ่มฮุนได และในช่วงที่ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการมหานครโซล ก็ทราบได้ว่าประธานาธิบดีอิมยองบักนั้นมีประสิทธิภาพในการทำงานพอที่จะนำพาประเทศไปสู่การเป็นประเทศชั้นนำ อย่างไรก็ตามการใช้วิธีบริหารประเทศแบบการบริหารบริษัทนั้นมักมีข้อจำกัด ดังนั้นนโยบายและมาตรการบางอย่างที่รัฐกำหนดไว้จึงมีการปรับเปลี่ยนหรือยกเลิกไป เช่น โครงการ Korean grand canal เนื่องจากปัญหาที่จะตามมาหลายๆประการ ทั้งนักวิชาการและประชาชนจึงออกมาต่อต้านนโยบายนี้ และในด้านอื่นๆที่ถูกคัดค้าน ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปการศึกษา การนำเข้าเนื้อวัวจากสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

ถึงแม้ว่าอิมยองบักจะไม่ได้ทำตามนโยบายที่เขาใช้ในการหาเสียงได้สำเร็จทั้งหมด แต่ก็ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้มากจากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาสามารถแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการปลดหนี้ IMF การทำให้อัตราคนว่างงานลดลง การส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านต่างๆ กระตุ้นการท่องเที่ยว สำหรับผลงานรัฐบาลที่โดดเด่นในปี ค.ศ. 2010 คือการฟื้นฟูเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและเสริมสร้างบทบาทของประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีในเวทีระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม Seoul G20 ในระหว่างวันที่ 11-12 พฤศจิกายน 2010 และแผนการปรับเปลี่ยนการสร้างเมืองเซจง จากเมืองราชการเป็นเมืองด้านการศึกษาและวิทยาศาสตร์แทนในวันที่ 2 มิถุนายน ค.ศ. 2010

ในช่วงแรกของปี ค.ศ. 2011 รัฐบาลประธานาธิบดีอิมยองบักยังคงมีเสถียรภาพเนื่องจากครองเสียงส่วนใหญ่ในรัฐสภาและจะยังอยู่ในตำแหน่งไปจนถึงต้นปี ค.ศ. 2012 โดยในช่วงแรกของปี ค.ศ. 2011 มีการเตรียมตัวสำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติในเดือนเมษายน ค.ศ. 2011 และการเลือกตั้งประธานาธิบดีในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2012 โดยผู้ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งเริ่มเตรียมการและดำเนินการหาเสียงแล้ว อาทิ นางปาร์คกึนฮเย สมาชิกพรรคแกรนด์เนชั่นนัล ที่แพ้การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งประธานาธิบดีของพรรค GNP แก่ประธานาธิบดีอิมยองบักไปเมื่อปี ค.ศ. 2007 ได้จัดตั้ง think tank ที่รวบรวมผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เพื่อเป็นทีมสนับสนุนสำหรับการเลือกตั้งของตน

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

ดำรงค์ ฐานดี. การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ปี 2555. เอกสารทางวิชาการ. ศูนย์เกาหลีศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2012.

_____. “เกาหลีใต้ปี 2553. ” *เสนาธิปไตย* 60, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2554) : 56-66.

_____. จากอนุรักษนิยมแบบดั้งเดิมมาเป็นอนุรักษนิยมแบบปักกินเฮ : กรณีศึกษาประเทศเกาหลีใต้.

เอกสารทางวิชาการ. ศูนย์เกาหลีศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2013.

_____. พัฒนาการทางการเมืองของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี. เอกสารทางวิชาการ.

ศูนย์เกาหลีศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2013.

_____. “ยุทธศาสตร์การพัฒนาของสาธารณรัฐเกาหลี”. *กระบวนการพัฒนาและทางเลือกสาธารณะ*.

หน่วยที่ 9 ตอนที่ 9.1 บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2548

_____. *โรห์มูเอียน : ผู้พลิกประวัติศาสตร์การพัฒนากาเกาหลีใต้*. เอกสารทางวิชาการ. ศูนย์เกาหลี

ศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2007.

_____. *วัฒนธรรมและพฤติกรรมทางเศรษฐกิจเรื่องการบริหารงานแบบเกาหลี*. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 1993.

_____. *เหตุเกิดที่ประเทศเกาหลีใต้กับไทย: ความเหมือนและความแตกต่าง*. เอกสารทางวิชาการ.

ศูนย์เกาหลีศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2009.

แพแจวอน. สถานการณ์การเมืองของประเทศเกาหลีใต้. เอกสารประกอบการสอน วิชา450320

บทความคัดสรรวัฒนธรรมเกาหลี 3. มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2013.

ภิญโญ ไตรสุริยธรรมา. **ผู้นำ อำนาจ ประวัติศาสตร์และการเมืองใหม่**. กรุงเทพฯ : openbooks, 2009.

วิเชียร อินทะสี. “สองทศวรรษการพัฒนาประชาธิปไตยในเกาหลีใต้ : ปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรค.” **วารสารสังคมศาสตร์** 8, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2555) : 67-108.

_____. **ประธานาธิบดีอิมย็องบักกับทิศทางของเกาหลีใต้ในกระแสมหาอำนาจก้าวสู่การเป็นประเทศชั้นนำ**. เอกสารทางวิชาการ. โครงการเกาหลีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2008

หนังสือต่างประเทศ

อีแซยูล. **อิมย็องบัก**. คยองกี : sallimbooks, 2008.

“Lee’s foreign Policy Base on Pragmatism : President-elect Takes Realistic Approach Toward North.” **Korea Policy Review** 4, 1 (January 2008) : 10-13.

ฐานข้อมูลออนไลน์

ปริญญา เจริญบัณฑิต. โครงการ 4 แม่น้ำ. เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม 2556. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ryt9.com/s/tpd/1691379>.

ประเทศไทย. อิมย็องบัก. แปลและเรียบเรียงจาก South Korea's Lee Myung-bak in

national apology. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม 2556. เข้าถึงได้จาก

<http://prachatai.com/category/%E0%B8%AD%E0%B8%B5->

[%E0%B8%A1%E0%B8%A2%E0%B9%87%E0%B8%AD%E0%B8%87-](http://prachatai.com/category/%E0%B8%A1%E0%B8%A2%E0%B9%87%E0%B8%AD%E0%B8%87-)

[%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%81](http://prachatai.com/category/%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%81).

สุรศักดิ์ ขวายนันท. อิมย็องบั๊ก ประธานาธิบดีเกาหลีใต้. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 20 กรกฎาคม 2556.

เข้าถึงได้จาก <http://www.oknation.net/blog/surasakc/2011/07/12/entry-1>

อิมย็องบั๊ก. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 20 กรกฎาคม 2556. เข้าถึงได้จาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/อิมย็อง-บั๊ก>